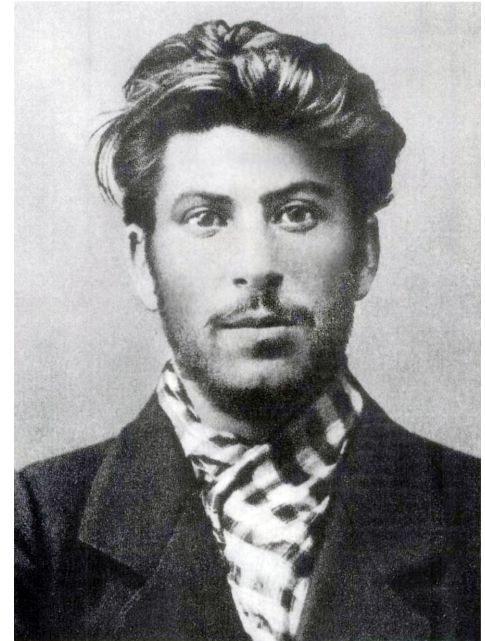

1) Välj ut ett par bilder ur Henriksson och diskutera hur manliga kroppar framställs. Är det "ideala" manliga kroppar eller det motsatta: kroppar som ger uttryck för motstånd eller kroppar som ställer sig utanför normen?

Till att börja med: Henriksson drar, upplever jag det som, överdrivet stora växlar i sin jakt på homoerotisk reklam. Jag upplever Henrikssons (subjektiva) beskrivning av bilderna som betydligt mer homoerotiska än bilderna i sig, speciellt beaktat att beskrivningen påverkar hur vi ser bilderna. Ta bilden till höger: skåda hur ynglingen, elegant men samtidigt modernt klädd i rock och sjal, med sitt orakade skägg och rufsiga hår med sina busiga ögon tittar (den manlige) betraktaren rakt i ögonen och höjer på ena ögonbrynet som för att säga "skulle du följa med till sängkammaren, eller...?"...

Josef Stalin, 1902

I rätt kontext blir plötsligt en porträttbild från 1902 på Josef Stalin homoerotisk. Vad var det egentligen som hände här?

Vad gäller själva frågan (jag tycker att problematiken med bildanalys är mycket intressantare): jag upplever det som att bilderna som presenteras visar är "ideala" manliga kroppar (förvisso klädda efter ett modeideal vi gudskelov lämnat bakom oss sedan länge). Männerna som visas är vältränade, har symmetriska ansikten fria från ärr och acne, och alla ser glada och aktiva ut. De avsteg från normen som görs är klädmässiga (t ex bild 5) och inte särskilt drastiska (en skinnjacka är förvisso inte en kostym men knappast så ovanlig att den verkligen förtjänar att benämnas "normbrytande").

2) Vad är utmärkande för de manliga kroppar som Johansson diskuterar i sin artikel? Hur menar han att maskulinitet formas i kroppsbyggarmiljöer? Finns likheter i hur dessa kroppar disciplineras och hur Bordo resonerar kring/förklaringar till anorexi/bulimi?

Utmärkande är att det är bodybuilderkroppar – hårt tränade och muskulösa på ett ofta direkt osunt sätt (där "sund" antas vara synonymt till "anpassad för längsta möjliga livslängd"). Maskuliniteten i kroppsbyggarmiljöerna formas på samma sätt som maskulinitet formas i andra homosociala sammanhang: genom sociala förstärkningar och bestraffningar (gruppträck). (Det som gör det till en maskulinitet och inte bara en norm i största allmänhet är att det i konceptet ingår att kontrastera mot ett kvinnoideal, "biffen och pinnen".)

Givetvis går det att jämföra med Bordos resonemang kring/förklaringar till anorexi/bulimi. Johansson skriver rentav att man talar om *megarexi*, och presenterar det som "medan kvinnorna går vilse i sitt sökande efter kvinnlighet, får killarna problem i sitt sökande efter manlighet".

3) Välj en eller ett par exempel från Bordo (s. 245-275) som du anser viktiga att lyfta fram

John Travolta säger ”jag ser nu på kroppar nästan som lera, som kan formas” (s 246). Konceptet återkommer: det handlar om att *skulptera* kroppen. För mig är konceptet inte intressant i sammanhang som bodybuilding eller anorexia, utan i det cyborgistiska koncept som ligger bakom och därmed den djupare diskussionen: är det rätt eller fel (eller: ok eller inte ok) att medvetet förändra sin kropp? Är det ok att göra det på ett ”onaturligt” sätt? Vi är snabba att fördöma kroppsbyggarna – maskulina, reaktionära, ohälsosamma, osv. Men hur hälsosam och naturlig är en tatuering? Vore det okej att operera in en magnet under huden för att på så sätt kunna ”känna” var norr och söder är? När vi fördömer kroppsbyggandets normer, vad är det för normer vi substituerar med?